

Lucrarea 6

INTEGRAREA NUMERICĂ

1. SCOPUL LUCRĂRII

Prezentarea principiului integrării numerice precum și a unor algoritmi consacrați de integrare numerică, implementarea acestora în limbaje de nivel înalt (în particular ANSI C) și aplicarea lor în rezolvarea diferitelor probleme din electronică.

2. PREZENTARE TEORETICĂ

Metodele numerice de integrare se clasifică după tipul funcției de integrat și valoarea limitelor de integrare.

I. *Prima grupă* de metode se referă la funcțiile continue și cu limite finite de integrare. Aceste metode se împart la rândul lor în două subgrupe în funcție de modul de divizare a intervalului de integrare:

- a) Metode ce împart intervalul de integrare în subintervale de aceeași lungime, numărul subintervalurilor fiind impus de operator. Dintre aceste metode amintim: metoda *dreptunghiului*, metoda *trapezului*, metoda lui *Simpson* și metoda lui *Richardson*;
- b) Metode ce împart intervalul de integrare în așa fel încât eroarea de calcul să fie minimă. Dintre aceste metode amintim și studiem *metoda cuadraturii a lui Gauss*.

II. *A doua grupă* de metode se referă la integralele improprii, adică la integrarea funcțiilor cu discontinuități de speța întâi și a doua pe intervale de integrare finite sau integrarea funcțiilor continue pe intervale de integrare infinite.

III. *A treia grupă* de metode numerice de integrare se ocupă cu integrarea dublă a funcțiilor de două variabile. Amintim în acest sens formulele de *cubatură a trapezului* și a lui *Simpson*.

2.1. INTEGRAREA FUNCȚIILOR DE O SINGURĂ VARIABILĂ. METODE CU DIVIZARE CONSTANTĂ

2.1.1. METODA DREPTUNGHILUI

Fie integrala:

$$I = \int_a^b f(x) dx \quad (6.1)$$

unde $f(x)$ este o funcție continuă pe $[a, b]$, iar a și b sunt finite.

Calculul numeric al acestei integrale se realizează prin divizarea intervalului $[a, b]$ în n subintervale de lungime egală cu:

$$Dx_i = \frac{b-a}{n} = x_{i+1} - x_i = h, \text{ cu } i = 0, 1, \dots, n-1 \quad (6.2)$$

Se calculează aproximativ *aria* fiecărui dreptunghi:

$$s_i = \frac{b-a}{n} \cdot f(x_i) \quad (6.3)$$

și se însumează aceste arii:

$$\sum_{i=0}^{n-1} s_i = h \cdot \sum_{i=0}^{n-1} f(x_i) \quad (6.4)$$

unde $x_i = a + h \cdot i$

Formula (6.4) reprezintă formula de integrare a *dreptunghiului*.

Precizia metodei este limitată. Această variantă de calcul este de obicei didactică, având ca scop înțelegerea principiului numeric de calcul al integralelor. Eroarea sa de trunchiere este zero doar pentru *funcții constante*, adică polinoame de *grad 0*.

2.1.1. Algoritm 5.1. Metoda dreptunghiului

```

real I_Dreptunghi
(
  Adr_functie,          // Adresa unei funcții reale de
                        // variabilă reală (pointer la funcție)
  real ls,             // limita stângă a intervalului de integrare
  real ld,             // limita dreaptă a intervalului de integrare
  întreg n             // numărul de subintervale
)
{ // corpul de instrucțiuni al funcției

// declararea și definirea variabilelor locale
  real h;             // valoarea lungimii unui subinterval
  real sum;           // variabilă care ține valoarea integralei
  întreg i;           // indice pentru ciclul 'for()'

```

```

// operațiile efective
sum = 0; // inițializarea variabilei în care ținem
// valoarea integralei.

h = (ld - ls) / n ;
pentru i = 1 ÷ n
    sum = sum + h * (*Adr_functie)(ls + i * h);
returnează sum;
}

```

Obs.:

Notățiile ‘*Adr_functie*’ și ‘(**Adr_functie*)(...)’ sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (numele pointerului la funcție) și apelul indirect al unei funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți *Anexa B - “Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator”* pentru lămuriri.

2.1.2. METODA TRAPEZULUI

Fie integrala:

$$I = \int_a^b f(x) dx ,$$

unde $f(x)$ este continuă pe $[a, b]$ și a, b sunt finite.

Intervalul $[a, b]$ se împarte în n subintervale de lungime egală, Δx_i :

$$\Delta x_i = x_{i+1} - x_i = \frac{b-a}{n} = h \quad , \quad i=0, 1, \dots, n-1,$$

Aria I_i este aproximată prin aria trapezului având coordonatele vârfurilor $(x_i, f(x_i))$ respectiv $(x_{i+1}, f(x_{i+1}))$, adică:

$$I_i \approx \frac{f(x_i) + f(x_{i+1})}{2} h \quad (6.5)$$

Sumându-se apoi relația (6.5) după i , acoperindu-se astfel toate fâșiile de arie posibile, rezultă:

$$I \approx \frac{h}{2} \sum_{i=0}^{n-1} [f(x_i) + f(x_{i+1})] = \frac{h}{2} [f(x_0) + 2f(x_1) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n)] \quad (6.6)$$

În această relație se ține cont că limitele de integrare sunt de fapt $x_0=a$, și $x_n=b$.

Această expresie reprezintă formula de integrare numerică prin *metoda trapezului* și are eroare de trunchiere nulă pentru funcții polinomiale până la gradul întâi inclusiv. Această exprimare se traduce prin aceea că, dacă dorim să comparăm metodele între ele trebuie să facem apel la dezvoltarea în serie de puteri (sau Taylor) a

funcției de integrat. În raport de câți termeni preluăm din această dezvoltare, putem să clasificăm metodele din punctul de vedere al preciziei de calcul.

2.1.2.1. Algoritm 5.2. Metoda trapezului

```

real I_Trapez
(
  Adr_functie,      // Adresa unei funcții reale de
                    // variabilă reală (pointer la funcție)
  real ls,         // limita stângă a intervalului de integrare
  real ld,         // limita dreaptă a intervalului de integrare
  întreg n         // numărul de subintervale
)
{
  // declararea și definirea variabilelor locale
  real h;         // valoarea lungimii unui subinterval
  real sum;       // se reține valoarea integralei
  întreg i;       // indice pentru ciclul 'for()'

  // corpul de instrucțiuni al funcției
  
$$h = \frac{ld - ls}{n};$$

  
$$sum = \frac{(*Adr(f))(l_s) + (*Adr(f))(l_d)}{2} * h;$$

  pentru i= 1÷ n-1
    sum = sum + h*(*Adr_functie)(ls + i*h);
  returnează sum;
}

```

Obs.:

Notățiile '*Adr_functie*' și '*(*Adr_functie)(...)*' sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (numele pointerului la funcție) și apelul indirect al unei funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți *Anexa B - "Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator"* pentru lămuriri.

2.1.3. METODA LUI RICHARDSON

Această metodă dă o precizie mai bună de calcul a integralei numerice decât metoda trapezului și s-a obținut prin modificarea metodei trapezului. Este o metodă în care apare *dubla-divizare* a intervalului de integrare.

Se pleacă de la eroarea de trunchiere a metodei trapezului, care pentru o diviziune de lățime $h = (b-a)/n$ este:

$$e_{T,h} = Ch^2 \quad (6.7)$$

Pentru cealaltă diviziune, $k = (b-a)/m$, se obține eroarea de trunchiere:

$$e_{T,k} = Ck^2 \quad (6.7)$$

Pentru fiecare diviziune se poate scrie:

$$I = I_h + e_{T,h}$$

respectiv

$$I = I_k + e_{T,k} \quad (6.8)$$

Eliminând constanta C între relațiile (6.8) se obține expresia:

$$I = I_h + \frac{I_h - I_k}{\left(\frac{k}{h}\right)^2 - 1} \quad (6.8')$$

expresie ce poartă denumirea de *formula lui Richardson*.

Precizia acestei metode este mai bună decât metoda trapezului, oferind rezultate comparabile sau mai bune decât ale metodei trapezului, dar folosind un număr de diviziuni mai mic. Însă gradul maxim al unei evaluări polinomiale a funcției de integrat rămâne același cu cel din metoda trapezului. Astfel, această metodă oferă erori de trunchiere minime sau nule pentru funcții polinom de până în *grad 1*, inclusiv.

2.1.3.1. Algoritmul 5.3. Metoda lui Richardson

```

real I_Richardson
(
  Adr_functie,      // Adresa unei funcții reale de
                    // variabilă reală (pointer la funcție)
  real ls,         // limita stângă a intervalului de integrare
  real ld,         // limita dreaptă a intervalului de integrare
  întreg n,        // numărul de subintervale_1
  întreg m         // numărul de subintervale_2
)
{
  // declararea și definirea variabilelor locale
  real h;         // valoarea lungimii unui subinterval divizat
                  // în n sub-diviziuni
  real k;         // valoarea lungimii unui subinterval divizat
                  // în m sub-diviziuni
  real sumh;     // valoarea integralei cu diviziunea h
  real sumk;     // valoarea integralei cu diviziunea k
  real sum;      // valoarea integralei
  întreg i;     // indice întreg pentru ciclul 'for()'

  // instrucțiunile de calcul
  h = (ld - ls) / n;      k = (ld - ls) / m;
  sumh = (*Adr(f))(ls) + (*Adr(f))(ld) / 2 * h;

```

```

sumk =  $\frac{(*Adr(f))(l_s) + (*Adr(f))(l_d)}{2} * k;$ 

pentru i= 1 ÷ n-1
    sumh = sumh + h*(*Adr_functie)(ls + i*h);
pentru i= 1 ÷ m-1
    sumk = sumk + k*(*Adr_functie)(ls + i*k);
sum=sumh + (sumh-sumk) / ( (k/h) * (k/h) - 1 );

returnează sum;
}

```

Obs.:

Notațiile ‘*Adr_functie*’ și ‘*(*Adr_functie)(...)*’ sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (deci un pointer la o funcție) și apelul indirect al unei funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți *Anexa B - “Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator”* pentru lămuriri.

2.1.4. METODA LUI SIMPSON

Formula de calcul a metodei lui *Simpson* se poate deduce ușor utilizând formula lui Richardson.

Și această metodă utilizează două diviziuni (dublă-divizare, ca în metoda Richardson), între care avem dependența:

$$k = 2h \quad (6.9)$$

Dacă cele două diviziuni sunt $k = \frac{b-a}{m}$, și $h = \frac{b-a}{n}$, și scriem formula metodei trapezului pentru fiecare diviziune în parte:

$$I_h \approx \frac{h}{2} \sum_{i=0}^{n-1} [f(x_i) + f(x_{i+1})] = \frac{h}{2} [f(x_0) + 2f(x_1) + \dots + 2f(x_{n-1}) + f(x_n)],$$

respectiv:

$$I_k \approx \frac{k}{2} \sum_{i=0}^{m-1} [f(x_i) + f(x_{i+1})] = \frac{k}{2} [f(x_0) + 2f(x_1) + \dots + 2f(x_{m-1}) + f(x_m)]$$

atunci folosind formula (6.8'), în care înlocuim relațiile (6.10) deducem relația metodei Simpson:

$$I = \frac{h}{3} [f(x_0) + 4f(x_1) + 2f(x_2) + 4f(x_3) + \dots + 4f(x_{n-1}) + f(x_n)] \quad (6.10)$$

Expresia (6.10) reprezintă formula de calcul numeric al integralei pentru *metoda lui Simpson*. Atragem atenția că n este un număr par.

Precizia de calcul a acestei metode este mai bună decât ale metodelor precedente. Se arată (v. [Dorn, McCracken]) că eroarea de trunchiere este nulă pentru polinoame cu grad cel mult 3.

Nu trebuie interpretat că este o metodă dedicată funcțiilor tip polinom. Ci doar că, pentru erori minime sau nule, funcția de integrat trebuie ori să fie un polinom de grad cel mult 3, ori o funcție nepolinomială, care de fapt se trunchiază la primii 4 termeni ai dezvoltării în serie de puteri, sau Taylor, asociată.

2.1.4.1. Algoritm 5.4. Metoda lui Simpson

```

real I_Simpson
(
  Adr_functie,      // Adresa unei funcții reale de
                    // variabilă reală (pointer la o funcție)
  real ls,          // limita stângă a intervalului de integrare
  real ld,          // limita dreaptă a intervalului de integrare
  întreg n          // numărul de subintervale (par)
)
{
  // declararea și definirea variabilelor locale
  real h;           // valoarea lungimii unui subinterval
  real suma;        // în această variabilă se reține valoarea
                    // integralei
  întreg i;         // contor al ciclului for()

  // instrucțiunile efective de calcul
  
$$h = \frac{ld - ls}{n};$$

  
$$suma = h * \frac{(*Adr(f))(l_s) + (*Adr(f))(l_d)}{3};$$

  pentru i= 1 ÷ n-1
    dacă (i este par)
      suma = suma + 2*h*(*Adr_functie)(ls+i*h)/3;
    altfel suma = suma + 4*h*(*Adr_functie)(ls+i*h)/3;

  returnează suma;
}

```

Obs.:

1) Vedeți Anexa B - “Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator”, secțiunea “Operatori”, pentru testul de paritate (folosirea operatorului % ‘modulus’). O altă variantă (de asemenea discutată în Anexa B) este folosirea în tandem a unei structuri de tipul ‘div_t’ și a funcției ‘div()’.

2) Notățiile ‘Adr_functie’ și ‘(*Adr_functie)(...)’ sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (numele pointerului la funcție) și apelul indirect al unei

funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți Anexa 2 - "Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator" pentru lămuriri.

2.2. INTEGRAREA FUNCȚIILOR DE O SINGURĂ VARIABILĂ PRIN METODE DE DIVIZARE VARIABILĂ

Dintre aceste metode se prezintă *metoda cuadraturii lui Gauss*. Această metodă determină punctele de divizare ale intervalului de integrare astfel ca eroarea de calcul a integralei să fie minimă.

2.2.1. METODA CUADRATURII GAUSSIENE CU DOUĂ PUNCTE

Această metodă reduce orice interval de integrare $[a,b]$ la intervalul $[-1,1]$ cu ajutorul formulei de *substituție*:

$$y = \frac{2x - (b+a)}{b-a} \quad (6.11)$$

Pentru $x=a$ rezultă $y=-1$, iar pentru $x=b$ rezultă $y=1$. Din relația (5.11) se poate scrie:

$$x = \frac{1}{2}(b-a)y + \frac{1}{2}(b+a) \quad (6.12)$$

și de aici:

$$dx = \frac{1}{2}(b-a)dy \quad (6.13)$$

Ca urmare, integrala inițială în forma $I = \int_a^b f(x) dx$ se transformă în integrala:

$$I = \int_{-1}^{+1} f \left[\frac{1}{2}(b-a)y + \frac{1}{2}(b+a) \right] \frac{1}{2}(b-a) dy = \int_{-1}^{+1} \phi(y) dy \quad (6.14)$$

în care noua variabilă este y . S-au folosit în determinarea relației (6.14) formulele (6.12) și (6.13).

Integrala din (6.14) este în final aproximată printr-o sumă, așa cum s-a făcut de fiecare dată (din punct de vedere matematic integrala devine o sumă). Mai exact:

$$\int_{-1}^{+1} \phi(y) dy = \sum_{i=1}^n A_i \cdot \phi(U_i) \quad (6.14')$$

Precizia metodei este cea mai bună între metodele de integrare de *tip cuadratură* (pentru funcții de o variabilă). Această putere de calcul este de fapt justificată, din moment ce metoda folosește în rezolvare *polinoamele Legendre*. Echivalentul matematic este acela de aproximare a funcției concrete de integrat printr-un polinom

Legendre echivalent, pentru un anumit grad dorit de către utilizator. Cu cât gradul preluat în calcule este mai mare, cu atât precizia metodei evident crește.

Polinoamele Legendre sunt definite pe intervalul $[-1, 1]$. De aceea se impune schimbarea limitelor de integrare inițiale. Pe acest interval polinoamele prezintă un număr de rădăcini reale, distincte (gradul de multiplicitate al fiecărei soluții este 1). Din cauză că aceste rădăcini nu sunt egal depărtate între ele, și nici față de capetele intervalului de integrat, această metodă este clasificată drept metodă *cu divizare variabilă*.

Această precizie de calcul se poate impune în mod direct, prin stabilirea gradului polinomului *Legendre* dorit în calcul.

Există valori tabelate ale rădăcinilor acestor polinoame (notate aici cu U_i), ca și a ponderilor (A_i), valori ce intervin în relația (6.14'). S-au dat aceste valori pentru toate gradele polinomului Legendre până la 16.

2.2.1.1. Algoritmul 5.5. Metoda cuadraturii lui Gauss

```

real I_Gauss
(
  Adr_functie,      // Adresa unei funcții reale de o
                   // variabilă reală (pointer la o funcție)
  real ls,         // limita stângă a intervalului de integrare
  real ld,         // limita dreaptă a intervalului de integrare
  întreg n        // gradul polinomului lui Legendre
)
{
// declararea și definirea variabilelor locale
real A[N][N];     // matricea ponderilor
real U[N][N];     // matricea soluțiilor polinoamelor lui
                   // Legendre
real sum;         // valoarea integralei
întreg i;        // contor într-un ciclu for()

// instrucțiunile de calcul ale metodei
Construiește vectorul/matricea A[N][N]; // v. mai jos
Construiește vectorul/matricea U[N][N]; // v. mai jos

suma = 0;
pentru i= 0 ÷ n-1
  sum = sum +
        0.5 * A[n][i]*(ld-ls)*
        (*Adr_functie)(0.5*(ld- ls)*U[n][i] + 0.5*( ls+ld));

returnează sum;
}

```


n=8	{0.101228536290376, 0.313706645877887, 0.362684783378362, 0.222381034453374, 0, 0, 0, 0,	0.222381034453374, 0.362684783378362, 0.313706645877887, 0.101228536290376, 0, 0, 0, 0},
n=9	{ 0.08127438361574, 0.260610696402935 0.33023935500126 0.260610696402935, 0.08127438361574, 0, 0, 0,	0.180648160694857 0.312347077040003, 0.312347077040003, 0.180648160694857, 0, 0, 0, 0},
n=10	{0.066671344308688, 0.219086362515982, 0.295524224714753, 0.269266719309996, 0.14945134915058, 0, 0, 0,	0.14945134915058 0.269266719309996, 0.295524224714753, 0.219086362515982, 0.066671344308688, 0, 0, 0},
n=11	{0.055668567116, 0.186290210928, 0.26280454451, 0.26280454451, 0.186290210928, 0.055668567116, 0, 0,	0.125580369465, 0.233193764592, 0.272925086778, 0.233193764592, 0.125580369465, 0, 0, 0},
n=12	{0.047175336387, 0.160078328542, 0.233492536538, 0.249147045813, 0.203167426723, 0.106939325995, 0, 0,	0.106939325995, 0.203167426723, 0.249147045813, 0.233492536538, 0.160078328542, 0.047175336387, 0, 0},
n=13	{0.040484004765, 0.13887351022, 0.207816047537, 0.232551553231, 0.207816047537 0.13887351022, 0.040484004765, 0, 0,	0.092121499838, 0.178145980762, 0.226283180263 0.226283180263, 0.178145980762, 0.092121499838 0, 0},

```

n=14      {0.035119460332,      0.08015808716,
           0.121518570688,      0.157203167158,
           0.185538397478,      0.205198463721,
           0.215263853463,      0.215263853463,
           0.205198463721,      0.185538397478,
           0.157203167158,      0.121518570688,
           0.08015808716,      0.035119460332,
           0,                    0},

n=15      {0.030753241996,      0.070366047488,
           0.107159220467,      0.139570677926,
           0.166269205817,      0.186161000016,
           0.198431485327,      0.202578241926,
           0.198431485327,      0.186161000016,
           0.166269205817,      0.139570677926,
           0.107159220467,      0.070366047488,
           0.030753241996,      0},

n=16      {0.027152459412,      0.062253523939,
           0.095158511682,      0.124628971256,
           0.149595988817,      0.169156519395,
           0.182603415045,      0.189450610455,
           0.189450610455,      0.182603415045,
           0.169156519395,      0.149595988817,
           0.124628971256,      0.095158511682,
           0.062253523939,      0.027152459412};

// Soluțiile polinoamelor lui Legendre, U[n][i]
n=0      {0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0},
n=1      {0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0},
n=2      {0.5773502692,      -0.5773502692,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0},

n=3      {0.7745966692,      0,
           -0.7745966692,      0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0},

n=4      {0.861136311594053,      0.339981043584856,
           -0.339981043584856,      -0.861136311594053,
           0,                    0,
           0,                    0,
           0,                    0}

```

	0,	0,
	0,	0,
	0,	0}
n=5	{0.906179845938664,	0.538469310105683,
	0,	-0.538469310105683,
	-0.906179845938664,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},
n=6	{0.932469514203152,	0.661209386466265,
	0.238619186083197,	-0.238619186083197,
	-0.661209386466265,	-0.932469514203152,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},
n=7	{0.949107912342759,	0.741531185599394,
	0.405845151377397,	0,
	-.405845151377397,	-0.741531185599394,
	-0.949107912342759,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},
n=8	{0.96269856497336,	0.796666477413627,
	0.525532409916329,	0.18343464249565,
	-0.18343464249565,	-0.525532409916329,
	-0.796666477413627,	-0.96269856497336,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},
n=9	{0.968160239507626,	0.836031107326636,
	0.613371432700591,	0.324253423403809,
	0,	-0.324253423403809,
	-0.613371432700591,	-0.836031107326636,
	-0.968160239507626,	0,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},
n=10	{0.973906528517172,	0.865063366688985,
	0.679409568299024,	0.433395394129247,
	0.148874338981631,	-0.148874338981631,
	-0.433395394129247,	-0.679409568299024,
	-0.865063366688985,	-0.973906528517172,
	0,	0,
	0,	0,
	0,	0},

```

n=11
{0.978228658146,
0.730152005574,
0.269543155952,
-0.269543155952,
-0.730152005574,
-0.978228658146,
0,
0,
0,
0.887062599768,
0.519096129207,
0,
-0.519096129207,
-0.887062599768,
0,
0,
0},

n=12
{0.981560634247,
0.769902671494,
0.367831498998,
-0.125233408511,
-0.587317954287,
-0.90411725637,
0,
0,
0.90411725637,
0.587317954287,
0.125233408511,
-0.367831498998,
-0.769902671494,
-0.981560634247,
0,
0,
0},

n=13
{0.984183054719,
0.801578090733,
0.448492751036,
0,
-0.448492751036,
-0.801578090733,
-0.984183054719,
0,
0.917598399223,
0.64234933944,
0.230458315955,
-0.230458315955,
-0.64234933944,
-0.917598399223,
0,
0,
0},

n=14
{0.986283808697,
0.82720131507,
0.515248636358,
0.108054948707,
-0.319112368928,
-0.687292904812,
-0.928434883664,
0,
0.928434883664,
0.687292904812,
0.319112368928,
-0.108054948707,
-0.515248636358,
-0.82720131507,
-0.986283808697,
0,
0},

n=15
{ 0.98799251802,
0.84820658341,
0.570972172609,
0.201194093997,
-0.201194093997,
-0.570972172609,
-0.84820658341,
-0.98799251802,
0.937273392401,
0.72441773136,
0.394151347078,
0,
-0.394151347078,
-0.72441773136,
-0.937273392401,
0,
0},

n=16
{0.989400934992,
0.865631202388,
0.617876244403,
0.281603550779,
-0.095012509838,
-0.458016777657,
-0.755404408355,
-0.944575023075,
0.944575023075,
0.755404408355,
0.458016777657,
0.095012509838,
-0.281603550779,
-0.617876244403,
-0.865631202388,
-0.989400934992}
};

```

2.3. CALCULUL NUMERIC AL INTEGRALELOR DUBLE

Pentru simplitate vom considera domeniul de integrare al funcției de două variabile un dreptunghi

$$\iint_D f(x,y) dx dy = \int_a^b \int_c^d f(x,y) dx dy \quad (6.15)$$

reprezintă integrala dublă dintr-o funcție de două variabile. Pentru calculul valorii acestei integrale vom utiliza *formula de cubatură a trapezului* și *formula de cubatură a lui Simpson*, prezentate în continuare.

2.3.1. FORMULA DE CUBATURĂ A TRAPEZULUI

Intervalele de integrat $[a,b]$ și $[c,d]$ se împart în subintervale de lungimi egale

$$h = \frac{b-a}{n} \quad \text{și, respectiv} \quad k = \frac{d-c}{m} \quad (6.16)$$

și se consideră dreptunghiul cu vârfurile $[x_i, y_i], [x_{i+1}, y_i], [x_{i+1}, y_{i+1}], [x_i, y_{i+1}]$

Pentru dreptunghiul dat se calculează integrala I_{ij} aplicând *formula trapezului*.

Integrala pe întreg domeniul cu două dimensiuni din plan este:

$$I = \sum_{i=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{m-1} I_{ij} = \frac{kh}{4} \sum_{i=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{m-1} [f(x_i, y_j) + f(x_i, y_{j+1}) + f(x_{i+1}, y_j) + f(x_{i+1}, y_{j+1})] \quad (6.17)$$

expresie cunoscută sub numele de *formula de cubatură a trapezului*.

2.3.1.1. Algoritmul 5.6. Metoda cubaturii trapezului

```

real I_Cubatura_Trapez
(
  Adr_functie, // Adresa unei funcții reale de două
                // variabile reale (pointer la funcție(x,y))
  real a,      // limita stângă a intervalului de integrare
                // pe axa Ox
  real b,      // limita dreaptă a intervalului de integrare
                // pe axa Ox
  real c,      // limita stângă a intervalului de integrare
                // pe axa Oy
  real d,      // limita dreaptă a intervalului de integrare
                // pe axa Oy

```

```

    întreg n,    // numărul de subintervale pe axa Ox
    întreg m    // numărul de subintervale pe axa Oy
)
{
// declararea și definirea variabilelor locale
întreg i, j;    // indici pentru buclele 'for()'
real h; // valoarea lungimii unui subinterval diviziunea n
real k; // valoarea lungimii unui subinterval diviziunea m
real sum; // valoarea integralei

// instrucțiunile de calcul ale metodei
 $h = \frac{b-a}{n}$  ;  $k = \frac{d-c}{m}$  ; // calculul valorii fiecărei diviziuni
sum = 0;
pentru i= 0 ÷ n-1
    pentru j= 0 ÷ m-1
        sum = sum + ((h*k)/4) *
        (
            (*Adr_functie)(a+i*h,    c+j*k) +
            (*Adr_functie)(a+i*h,    c+(j+1)*k) +
            (*Adr_functie)(a+(i+1)h, c+j*k) +
            (*Adr_functie)(a+(i+1)h, c+(j+1)*k)
        );
returnează sum;
}

```

Obs.:

Notățiile '*Adr_functie*' și '*(*Adr_functie)(...)*' sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (numele pointerului la funcție) și apelul indirect al unei funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți *Anexa B - "Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator"* pentru lămuriri.

2.3.2. FORMULA LUI SIMPSON DE CUBATURĂ

Pentru același dreptunghi $[a, b, c, d]$ vom aplica formula lui *Simpson de integrare*.

Vom considera dreptunghiul de integrare cu vârfurile

$$[x_i, y_j], [x_{i+1}, y_j], [x_{i+1}, y_{j+1}], [x_i, y_{j+1}]$$

și cu punctul central $[x_i, y_j]$.

Integrala pe dreptunghiul $[a, b, c, d]$ este dată de *formula de cubatură a lui Simpson*:

$$I = \sum_{i=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{m-1} I_{ij} = \frac{kh}{9} \sum_{i=0}^{n-1} \sum_{j=0}^{m-1} \left[f(x_{i-1}, y_{j-1}) + f(x_{i+1}, y_{j-1}) + f(x_{i-1}, y_{j+1}) + f(x_{i+1}, y_{j+1}) + \right. \\ \left. + 4[f(x_i, y_{j+1}) + f(x_i, y_{j-1}) + f(x_{i-1}, y_j) + f(x_{i+1}, y_j)] + 16f(x_i, y_j) \right] \quad (6.18)$$

2.3.2.1. Algoritmul 5.7. Metoda lui Simpson de cubatură

```

real I_Cubatura_Simpson
( Adr_functie, // Adresa unei funcții reale de două
  // variabile reale (pointer la funcție(x,y))
  real a,      // limita stângă a intervalului de integrare
              // pe axa Ox
  real b,      // limita dreaptă a intervalului de integrare
              // pe axa Ox
  real c,      // limita stângă a intervalului de integrare
              // pe axa Oy
  real d,      // limita dreaptă a intervalului de integrare
              // pe axa Oy
  întreg n,    // numărul de subintervale pe axa Ox
  întreg m     // numărul de subintervale pe axa Oy
)
{
  // declararea și definirea variabilelor locale
  real h; // valoarea lungimii unui subinterval divizat în n
  real k; // valoarea lungimii unui subinterval divizat în m
  real sum; // valoarea integralei
  întreg i, j; // indici pentru buclele 'for()'
  // instrucțiunile de calcul ale funcției
  h = (b-a)/n ; k = (d-c)/m ; //calculul valorilor fiecărei diviziuni
  sum = 0;
  i = 1;
  execută
  {
    j = 1;
    execută
    {
      sum = sum + ((h*k)/9) *
      (
        (*Adr_functie)(sx+(i-1)*h, sy+(j-1)*k) +
        + (*Adr_functie)(sx+(i+1)*h, sy+(j-1)*k) +
        + (*Adr_functie)(sx+(i-1)*h, sy+(j+1)*k) +
        + (*Adr_functie)(sx+(i+1)*h, sy+(j+1)*k) +
        + 4*(*Adr_functie)(sx+i*h, sy+(j+1)*k) +
        + 4*(*Adr_functie)(sx+i*h, sy+(j-1)*k) +
        + 4*(*Adr_functie)(sx+(i-1)*h, sy+j*k) +
        + 4*(*Adr_functie)(sx+(i+1)*h, sy+j*k) +
        + 16*(*Adr_functie)(sx+i*h, sy+j*k)
      ); /* vedeți formula (6.18) */
    }
  }
}

```

```

        j = j+2;    // sau: j+=2;
    } cât timp(j<= m-1);
    i = i+2;      // sau: i+=2;
} cât timp(i<= n-1);
returnează sum;
}

```

Obs.:

Notățiile ‘*Adr_functie*’ și ‘(**Adr_functie*)(...)’ sunt simbolice. Ele reprezintă, respectiv, adresa unei funcții (numele pointerului la funcție) și apelul indirect al unei funcții, prin intermediul pointerului către acea funcție. Vedeți *Anexa B - “Noțiuni de C necesare desfășurării lucrărilor de laborator”* pentru lămuriri.

3. DESFĂȘURAREA LUCRĂRII

3.1. ÎNTREBĂRI

1. Enumerați în ordinea crescătoare a preciziei metodele de integrare.
2. Cum se justifică eroarea de calcul a metodei SIMPSON, în situația în care numărul de diviziuni este impar?
3. Ce ordonate au valoarea dublată în calculul sumei pentru metoda trapezului?
4. Care este gradul maxim al unei funcții în exprimare polinomială pentru care metoda RICHARDSON oferă erori minime de calcul?
5. Cine impune schimbarea limitelor de integrare în metoda cuadraturii Gauss?
6. Se pot compara metodele de integrare din punctul de vedere al numărului de diviziuni?

3.2. PROBLEME LABORATOR

1. Să se implementeze toți algoritmi prezentați sub formă de pseudo-cod, în limbaj ANSI C.
2. Se dă funcția $f(x) = \frac{x^3}{1 + \cos(1+x)} \cdot e^{x^2} \cdot (1 + \sin x^2)$ pentru care se cere integrala de la 0 la 3.

3. Se consideră funcția de două variabile:

$$f(x,y) = \frac{x^2 + y^2}{1 + 2 \cdot x \cdot y} \cdot \exp(1+x) \cdot \sin(x+y+2)$$

Se cere valoarea integralei din funcția dată pe domeniul:

$$x \in [0,2]; y \in [0,2].$$

3.3. TEME DE CASĂ

1. În cazul determinării valorii integralei:

$$I = \int_{-2}^{3.5} x^2 \cdot \exp(x^2) dx$$

prin metoda *Simpson*, în ce situație rezultatul obținut este mai precis: când $N=202$ sau când $N=2021$?

2. Să se calculeze valoarea medie a tensiunii în cazul unui redresor comandat prin tiristor, știind unghiul de comandă $\alpha=70^\circ$ iar amplitudinea maximă a tensiunii de intrare, $U_m=5V$. Folosiți o metoda numerica luând $N=10$. Calcul manual.

Indicație:

$$U_0 = \frac{1}{T} \int_0^T f(t) dt; f(t) = U_m \sin(\omega \cdot t)$$

BIBLIOGRAFIE

1. I. Rusu – “Metode numerice în electronică. Aplicații în limbaj C”, Editura Tehnică, București, 1997.
2. W.S. Dorn, D.D. McCracken - "Metode numerice cu programe Fortran IV", Editura Tehnică, București, 1976.